

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. I DE LA J. C. I. A LES COMARQUES GIRONINES

Mentre a Ginebra, ens paguen amb excuses dilatòries, Itàlia i Alemanya no es cansen d'actuar a tall de pirates. Cal passar per damunt de Ginebra i enfilars el camí de la solidaritat proletària internacional.

Segona Epoca. Any II. Núm. 169.

Girona, dimecres, 2 de juny de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

Franqueig concertat

Veus de les trinxeres

Visca

L'EXÈRCIT

En totes les transformacions socials que han experimentat els pobles, hem vist que, per triomfar, cal un exèrcit fort i disciplinat. La classe treballadora si vol esfondrar el règim capitalista que l'opremeix i edificar les bases de la nova societat socialista, necessita un Exèrcit forjat per ella mateixa que sigui, també, fort i disciplinat i que sàpiga el rol que desempeña. Ha d'ésser carn de la seva carn.

En tenim molts d'exemples a la Història. En 1644, fou gràcies a l'Exèrcit revolucionari que creà Cromwell, que triomfà la Revolució burgesa a Anglaterra.

Veiem que en 1789, quan la Revolució francesa, un Exèrcit famolenc, però revolucionari, conscient de la seva missió històrica, derrotà els més ben equipats dels Exèrcits i fa triomfar la Revolució.

Amb la Revolució russa de 1913, en tenim un altre exemple. Fou possible la creació del primer Estat Socialista mercès a l'Exèrcit Roig, creat per Trotski.

Si tenim en compte tots aquests exemples, no ens estranyarà la campanya desesperada que burgesos i reformistes realitzen contra l'Exèrcit Roig.

Diuen que l'Exèrcit ha d'ésser apolític; però, nosaltres sabem per experiència que l'Exèrcit apolític no existeix.

L'exèrcit sempre està al servei del que mana i, millorment del que paga.

Quan la Revolució russa, els burgesos d'arreu del món en aliança amb els de Rússia, envien potents exèrcits d'obres i camperols, a combatre llurs germans russos que lluitaven per la llibertat.

En qualsevol conflicte, vagues o revolucions, els burgesos s'han servit de l'Exèrcit per reprimir-los.

Nosaltres, espanyols, en guardem una trista memòria.

En el moviment d'octubre, fou l'exèrcit qui a sang i a foc reprimí la gesta heroica dels miners asturians.

En la present revolució, fou l'exèrcit al servei del capitalisme qui es llançà al carrer contra les llibertats del poble.

Enfront d'aquests exèrcits apolítics, els obrers hem d'organitzar el nostre exèrcit:

L'exèrcit que necessitem, està representat des del començament, per les milícies, que han complert llurs deures admirablement; però, que, atesa la moder-

nització de la guerra, no són suficients.

Si volem vèncer, ens cal encarar amb el de l'enemic, un exèrcit més fort i més disciplinat que el seu.

Obrers, defenseu i propagueu amb entusiasme la consigna de l'Exèrcit

Ens portarà ràpidament a la victòria contra el feixisme i defensarà sempre els interessos d'aquesta Revolució per la qual tots lluitem.

Visca l'Exèrcit

J. Brunsó

Ballestar, 28-maig-1937. (Osca)

LENIN digué

L'extremisme enfermetat infantil del comunisme

Per tal d'ajudar

les masses, adquirir llur simpatia i apoi, és precis no témer les dificultats; les vexacions, les maniobres, els insults, les persecucions per part dels líders oportunistes i patrioters.

Cal saber fer sacrificis, superar els majors perills, entregar-se a una propaganda i a una agitació sistemàtiques, perseverants, pacients, en totes les institucions on hi hagi masses proletàries o semiproletàries.

Cal saber resistir, disposar-se a tots els sacrificis, emprar totes les estratagemes, tota l'astúcia, adoptar els procediments il·legals, callar-se a voltes, amagar la veritat a ocasions, a fi de realitzar una tasca comunista.

«La Batalla» és suspesa. Visca «La Batalla».

Diumenge vinent, dia 6 de juny

Mítin del P. O. U. M. al Price

Sortirà de Girona, un autobús, a dos quarts de set del matí.

PREU: 10 ptes.

Lloc de sortida: local del Partit.

Per inscripcions: Secretaria Administrativa del Partit.

NOTA POLITICA

Llibertat de premsa

Mentre el Ministre de la República Espanyola, el catòlic

senyor Irujo, dicta les disposicions necessàries per al restabliment del culte catòlic, assegurar els Registres de la Propietat i

el Delegat General d'Ordre Públic de Catalunya ha suspès governativament l'òrgan central del P.O.U.M. «La Batalla», processat el director, camarada Gorkin, penyorat amb 5.000 pessetes en concepte de responsabilitat civil i reduït a presó atenuada en el seu domicili.

Si nosaltres fóssim d'aquella classe de gent que creu que quan en una Constitució ultrademocràtica s'hi escriu un article que estableix que «ningú no podrà decretar la suspensió de cap periòdic, sinó per sentència ferma» es pot tenir la seguretat que el caràcter de classe dels governants desapareix per a cenyir-se al compliment de la llei, ara posariem el crit al cel. Sabem, però, que és una Constitució, que un Govern i que els òrgans principals i subalterns de l'Estat. Per això ens abstenim voluntàriament d'invocar la carta fonamental del nostre país.

Ens interessa remarcar que precisament la setmana passada a la Cambra suïssa va produir-se un debat sobre la llibertat de premsa, amb motiu d'una sanció governativa que el cantó de Ginebra havia imposat a un periodista estranger. El diputat socialista Lléo Nicole, pronunciat un discurs del

qual és el paràgraf següent: «La resta topa amb la llibertat; qualsevol que privi a la premsa de la seva llibertat, que no s'anomeni altra cosa que feixista».

Contrasta aquest criteri amb el dels galifardeus catalans i espanyols al servei de Stalin. El mateix dia de la suspensió de «La Batalla»,

«Treball» publicava una nota, en requadre i cursiva, celebrant la mesura governativa. Val a dir que el to de la nota era versemblant al del servent amb lliure que diu a l'amo: «La sopa està servida, senyor».

El servilisme repugnant d'aquesta gent arriba més enllà, encara. Ahir, publicà una altra nota, també en requadre i negretes, demanant la suspensió de tota la premsa comarcal del P. O. U. M. Deia, amb un cinisme inconcebible, que són els obrers els que ho demanen. Naturalment, no donava el nom de cap. Esperem, però, que els «obres» stalinians de Girona s'apressaran a demanar la suspensió de L'ESPURNA.

Aquesta pobra gent —que per vendre-ho tot fins s'ha venut l'estilogràfica— està tarada de masoquisme. No actua, ni pensa, ni escriu per compte propi. El amado Jefe mana i ells obeeixen. Vagi tort o vagi dret. Si els dieu que encara no s'ha inventat res capaç de contenir l'expansió del pensament, us contestaran que no els aneu amb romansos; que qui paga, mana i la resta són contes de la vora del foc.

I en la seva inconsciència d'éssers entregats al més abjecte servilisme, ni arriben a adonar-se que cada dia el prestigi del nostre partit, de la nostra premsa i dels nostres homes augmenta entre la classe treballadora nacional i internacional, perquè res no supervelora tant una organització obrera com la salvatge persecució d'un tirà qualsevol.

Visat per la censura

EDITORIAL

Què volen les democràcies?

Poques vegades a la Història, s'haurà registrat una posició tan difícil com la de l'imperialisme democràtic en els moments presents.

Laguerra civil espanyola ha plantejat la lluita entre feixisme i socialisme.

Al costat del feixisme ibèric, Alemanya i Itàlia. Al costat del nostre Socialisme, el proletariat internacional.

Els interessos econòmics de França i Anglaterra, dos bells exemplars de potències satisfetes, no encaixen amb cap dels dos bàndols en pugna.

El feixisme és una força expansiva amb un objectiu prou definit: la redistribució colonial a fi de dolcificar la desesperada situació econòmica de les potències famolenques, Itàlia i Alemanya.

Una Espanya feixista fóra un tascó a mans de Hitler i Mussolini, que actuaria a tall d'alçaprem per tal d'aïllar els Dominions anglesos. Per a França, representaria la pèrdua de la xarxa de comunicacions entre la Metròpoli i les seves possessions africanes, equivalent a la pèrdua d'aquestes mateixes possessions.

Una Ibèria feixista fóra la catapulta des de la qual la burgesia teutona dispararia tranquil·lament contra la Commonwealth britànica fins a enderrocar-la.

L'imperialisme democràtic té plena consciència d'aquest risc i de bon grat s'afanyaria a prestar-nos el seu suport per derrotar el feixisme de Franco i de Mola, si la nostra bandera no fos la roja, ni la nostra consigna, el Socialisme.

França i Anglaterra no són al costat del feixisme, perquè llurs interessos són incompatibles. És un exemple típic de contradicció burgesa.

Tampoc, lluiten al nostre costat, per l'objectiu anti-capitalista que ens anima. És una lluita de classes.

A la coalització anglo-francesa li interessa tant la derrota del feixisme com de la nostra Revolució. El feixisme és un perill imminent. Una Alemanya victoriosa no frenaria pas els seus Exèrcits a les portes de Gibraltar ans enfilaria ràpidament la reconquesta colonial per tal d'aconseguir matèries primeres per a les seves indústries i nous mercats per als seus productes.

Una Espanya Socialista no és, de moment, un perill; però, si ho seria en termini més o menys llarg. La força expansiva de la Revolució és extraordinària. Si el feixisme amenaça l'imperi colonial d'Anglaterra, el triomf de la nostra Revolució faria trontollar els mateixos pilastres de la Metròpoli.

A les democràcies europees no els resta altra sortida que imposar-nos una República Democràtica que els lluiraria d'ambdues pesadilles: el feixisme i el Socialisme.

La nostra consigna és la lluita per als nostres interessos de classe que no són ni els de l'imperialisme feixista ni els de l'imperialisme democràtic; sinó els del proletariat revolucionari internacional.

A Itàlia, a Alemanya, a Austria, la socialdemocràcia s'entossudí a establitzar la Revolució sobre el flanc democràticoburgès. Volgué quedar-se en el 1905 rus sense arribar a l'octubre de 1917. El fracàs no ha pogut ésser més contundent. Els treballadors dels esmentats països i el mateix proletariat internacional sofreixen, ara, les conseqüències de les faltes del socialisme reformista, obstaculitzant el triomf de la revolució socialista.

MAURIN

Apunts històrics

(Ve de la pàgina 4)

imperdonable, ya que no será la burguesía la que picará en el anzuelo, sino que una tal concepción a modo de valla detendrá el movimiento revolucionario de la clase trabajadora en los momentos en que las circunstancias le son más favorables, para adueñarse del poder, dando así tiempo a la contrarrevolución fascista para prepararse. En una palabra, se repetirá lo que los mencheviques deseaban en Rusia en 1917 y lo que triunfó en Italia, en Alemania y Austria, esto es, esforzarse en mantener la revolución dentro de los cuadros de la burguesía, mientras que la burguesía evoluciona a marchas forzadas hacia el fascismo.

Si el proletariado español tuviera un gran partido marxista revolucionario probablemente ya se hubiese verificado la toma del poder por la clase trabajadora. Ha sido demostrado y se demostrará de nuevo una vez más que no hay posibilidad alguna de encerrar la revolución en el cerco de la revolución democrática-burguesa. La historia, el desarrollo de la clase obrera, la conciencia política del proletariado, la incapacidad y las contradicciones de la propia burguesía, las mismas necesidades colectivas llevan a la conclusión final el paso al socialismo, es decir, la revolución socialista.

La toma del poder por la clase trabajadora entrañará la realización de la revolución democrática que la burguesía no puede hacer — liberación de tierra, de las nacionalidades, destrucción de la iglesia, emancipación económica de la mujer, mejoramiento de la situación moral y material de los trabajadores — y al mismo tiempo iniciará la revolución socialista, nacionalizando la tierra, los transportes, minas, gran industria y Banca.

Nuestra revolución es democrática y socialista a la vez puesto que el proletariado triunfante tiene que hacer una buena parte de la revolución que corresponde a la burguesía y simultáneamente ha de empezar la revolución socialista. La transcendencia que la toma del poder por los trabajadores en nuestro país tendrá en todo el mundo es incalculable. Inaugurará un período de grandes conmociones revolucionarias, de hundimientos de regímenes fascistas y de empuje arrollador de los pueblos esclavizados en busca de su emancipación.

Nuestro país rezagado en la historia, puede de un salto ponerse a la cabeza de un grandioso movimiento de consecuencias incalculables. Una serie de circunstancias hacen que la clase trabajadora española sea hoy el centro de esperanza del proletariado mundial. Ciertamente nuestro movimiento tiene todavía una serie de escollos que sortear y dificultades subjetivas que vencer para llevar a feliz término su misión. Mi opinión es: que todos estos obstáculos serán vencidos y que sin que pase mucho tiempo, la clase trabajadora formará bajo una sola bandera. La bandera del marxismo revolucionario. De no ser así nos veremos

abocados al borde del negro pozo de la contrarrevolución.

— Lo hemos dicho ayer, lo decimos hoy y lo repetiremos mañana. Nuestro partido es un partido revolucionario y he ahí que nuestra obligación sea la de plantear los problemas tal y como históricamente se presentan. A la clase trabajadora hay que hablarle claro y no andar con falsedades hipócritas que sientren el confusiónismo y la desorientación.

Nuestro P. O. U. M. haciendo este trabajo cumple con su deber, permaneciendo, como es su obligación, fiel al pensamiento de Marx y Lenin.

Así hablaba Maurin. Así hablaba el Secretario General de nuestro Partido Bolchevique. Cada palabra de nuestro camarada es una mortal puñalada que se clava en el corazón de la burguesía y de sus escuderos, los traidores del movimiento obrero.

Su clara visión política es un privilegio que da la naturaleza a quienes como nuestro Maurin nacen y mueren por la causa de la Libertad.

Estos párrafos que hoy presentamos en sentido de repetición dejan bien definido el pensamiento de nuestro gran maestro con relación a la misión del proletariado en general.

Nosotros hoy como ayer, estamos con Maurin, y defenderemos en todo momento las posiciones revolucionarias de nuestro leal maestro. Estamos seguros de que por este camino liberaremos a la clase trabajadora de la explotación capitalista.

MANUEL GROSSI

Telèfons del P. O. U. M.:
Redacció de L'ESPURNA,
P. O. U. M i J.C.I., 288
Club Esportiu Proletari, 156.

VIDA DEL PARTIT

Escolteu, cada dia, a un quart de vuit del vespre el Diari Parlat "L'ESPURNA", radiat des de l'Emissora gironina

Brigades Mixtes 128 i 129

Es notifica als familiars dels milicians d'aquesta Divisió que havent-se représ el servei de tramesa de paquets al front, el proper dijous dia 3, sortirà un camió que recorrerà tots els sectors de la divisió.

S'admeten els paquets a les oficines d'aquesta Delegació, Casal del Combatent (abans Caserna Lenin), Beates 4. — El Delegat, Lluís Coromines.

Camarades

fortifiquen la vostra dialèctica adquirint llibres de l'

EDITORIAL MARXISTA

A todas las secciones del Partido

Es preciso que con toda urgencia mandéis al Secretariado de Organización de la Comarcal División «Lenin», en Siétamo, los siguientes datos, para los efectos de comprobación y organización:

Lista nominal de los camaradas que cada sección del Partido ha mandado al frente.

Lista nominal de los heridos.

Lista nominal de los muertos, acompañada de los retratos, advirtiendo que el envío de los retratos es absolutamente indispensable.

Se ruega la urgencia de la contestación de estos datos.

El Secretario de Organización.

CAMARADES SIMPATIZANT La nostra propaganda per a la

FIRA DEL LLIBRE

no és una propaganda comercial. Els llibres que no podeu comprar, veniu-los a consultar a la nostra

BIBLIOTECA DEL P. O. U. M.

Aprofiteu el Servei de Biblioteca a domicili.

Feu-vos una cultura marxista

GRAN MITING

J. C. I.

DE LA

P. O. U. M.

Aquesta nit a les nou del vespre es celebrarà un GRAN MITING de la J. C. I. al local del POUM. (Ciutadans, 12).

Parlaran:

Clascà, pels Pioners

Pallàs, per la J. C. I.

García, pel Comitè Local

J. Solé, pels Combatents

presidirà M. BURSET

Companys Poumistes

Companys de la J. C. I.

NO HI MANQUEU!

J.C.I.

P.O.U.M.

Dimecres, dia 2, míting de la Joventut a les 9 del vespre, al local del P.O.U.M., en el qual parlaran: Clascà, pels Pioners.

Pallàs, per la J.C.I.

García, pel C. L.

J. Solé, pels combatents.

Presidirà: M. Burset.

COMPANYES:

Al front d'Aragó els combatents necessiten la nostra ajuda. Han passat deu mesos des del 19 de Juliol i ni n sol moment han estat abandonades les trinxeres. Allí han passat hores i més hores desafiant, junt amb l'enemic, les inclemències del temps. Ara les freds, les neus, les tempestes han desaparegut, però ve la calor. Molts dels nostres combatents cobreixen encara el seu cos, amb robes d'hivern. El sol que ací, ja ens molesta una mica; allí, a les terres pardes i polsoses d'Aragó, atueix als nostres companys.

Hem de treballar; hem de procurar que dintre de pocs dies puguin portar ja tots les robes d'estiu.

El taller de confeccions per la 29 divisió (Lenin), que treballa per enviar ràpidament al front tants

pantalons com li sigui possible, fa una crida a totes les companyes perquè no manquin ni un sol dia a treballar.

Unes hores que us poden quedar lliures després de les feines de casa, del taller o fàbrica, aprofiteu-les portant el vostre ajut als nostres combatents del front d'Aragó.

El taller de confeccions per la 29 divisió (Lenin) que està situat al carrer Ciutadans, 12, 2on, espera a totes les companyes.

Club Esportiu Proletari

El proper dimecres, dia 2 del corrent i a les 9 i mitja de la nit, es celebrarà una reunió de constitució de la Secció de Cine Amateur sota el següent ordre del dia:

Informe de la Comissió organitzadora.

Nomenament de la Junta.

Assumptes generals.

La Comissió

Se ha puesto a la venta:

LENIN EN PARIS

por Alin, Precio: Una peseta

Descuento a los corresponsales

Editorial Marxista

Baños Nuevos, 16

Barcelona

Cèl·lules 12 i 14

Queden convocats tots els companys de les cèl·lules 12 i 14 a la reunió del dijous, dia 3 de l'actual, a les 9 de la nit, al lloc de costum

NOTICIARI

Comunicat de guerra: facilitat per la Comandància Militar d'aquesta Plaça:

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 2 de juny del 1937

Per la Comandància Militar

El Secretari

Pla

Durant el mes de maig la Guàrdia urbana ha efectuat 336 serveis i el cos de Vigilants municipals 37.

Ha estat atès al Dispensari Municipal pel metge Xavier Casadevall, Angel Casacuberta Mayol de 27 anys, domiciliat Avinguda de R. Folch, presenta fractura termix litica esquerra, pronòstic reservat, per accident del treball.

Rita Comadira ha trobat una clau a la Rambla Llibertat i l'ha depositada a l'Ajuntament.

ESPECTACLES

TEATRE ALBENIZ

Programa per avui dimecres

«Metro Goldwin» presenta,

EL REFUGIO per Maureen O'Sullivan i Robert Montgomery.

«Radio» presenta,

LA MENTIRA DE LA GLORIA per Jean Parker.

Dibuixos.

TEATRE MUNICIPAL

Demà dijous al Teatre Municipal es celebrarà una vetllada a profit dels Hospitals de Sang C.N.T.-F.A.I. no subvencionats.

Dita vetllada, que consistirà en

una gran variant de festejos constituirà a no dubtar un franc èxit, i una bona entrada.

Els detalls vegeu-los en programes de mà.

Començarà l'espectacle a les 10 de la nit.

Caja Postal de Ahorros

(Con la garantía del Estado)

Interés: 3 por ciento anual en libretas de libre disposición.

Libretas a plazo de un año: 3 y medio por ciento anual.

Secreto absoluto. Firme garantía.

El dinero que ingreseis en la Caja Postal de Ahorros es de libre disposición.

Con una cartilla en la Caja Postal de Ahorros se puede operar en todas las Oficinas de Correos de España.

Es llevar el dinero encima sin riesgo y disponer de ello en cualquier lugar donde se necesite.

El dinero guardado no produce ninguna ventaja!

No está seguro. Sufre igual las contingencias de la hacienda. Y daña la Economía de la Nación.

Los ahorros en vuestra casa o en vuestro bolsillo corren el peligro de robo o extravío.

Este peligro desaparece completamente si los ingresais en la Caja Postal de Ahorros. Porque aunque perdais la cartilla nadie puede operar con ella y la Caja Postal de Ahorros os expide un duplicado con el mismo saldo a vuestro favor.

Se admiten imposiciones desde una peseta en todas las Oficinas de Correos.

Acostumbraos a depositar vuestros ahorros en la Caja Postal.

Llegiu L'ESPURNA

Cap a la victòria final

Continua l'avanc victoriós cap a Segòvia

BARCELONA

PER TELEFON

Comunicat oficial del front d'Aragó

BARCELONA (2 tarda). — El cap de l'exèrcit de l'est senyor Pozas ha tramès al president de Catalunya el següent comunicat referent a les operacions de l'Aragó:

"Duels d'artilleria i tiroteigs a diferents sectors del front".

Diari oficial «d'avui»

BARCELONA (2 tarda). — El "Diari oficial" d'avui publica una ordre de Governació disolguent els cossos d'investigació i milícies que depenen de la disolta Junta de Seguretat Interior.

Pozas visita el front

BARCELONA (2 tarda). — El general Pozas ha rebut aquest matí la visita del conseller de Serveis Públics senyor Valeri Mas, una comissió del consell de Sanitat de Guerra i una altra del Socors Roig Internacional.

Ha dit als periodistes que aquesta tarda pensava anar a efectuar una visita d'inspecció als fronts i reraguarda.

El cap de policia de Barcelona ha sortit aquest matí en direcció a la frontera.

La seva marxa solament és per a visitar la frontera.

MADRID

PER TELEFON

Comunicats oficials

VALENCIA, 2.—Comunicat oficial facilitat per la Secció d'Informació de l'Estat Major del Ministeri de Defensa:

CENTRE. — La nit passada, l'enemic inicià un atac pel sector del Puene de los Francesos, i un altre pel Parque del Oeste. Foren rebutjats amb energia.

Al front de Navacerrada continuà l'acció ofensiva de les nostres tropes, les quals abastaren noves posicions i milloraren les conquestades en les jornades anteriors. Es castigà amb duresa l'enemic, que abandonà morts i se'ls agafà diversos presoners, alguns d'ells moros, una metralladora, diversos fusells i abundants municions.

Als altres fronts d'aquest Exèrcit, sense novetat.

Es passaren als nostres rengles vuit evadits del camp facciós.

NORD (Biscaia). — Al front Nord, duels d'artilleria i foc de fusell, sense conseqüències per nostra part.

Als fronts Centre i Sud, sense novetat.

Es passaren als nostres rengles cinc soldats amb armament.

ASTURIÉS. — A Oviedo, sense novetat digna d'esment.

A El Escamplero, intens foc de metralladora i camó sobre les posicions rebels de Tamargo i Monte Cimero.

Una patrulla de tropes lleials atacà, amb bombes de mà, la central elèctrica, que quedà destruïda, en la qual moriren els rebels que la defensaven.

Procedents del camp facciós, es presentaren dos soldats i onze paisans per aquest front i nou soldats i diversos paisans pel de Santander.

Als altres fronts, sense novetat.

SECTOR CENTRE.—L'aviació ha seguit avui cooperant a les operacions empreses per la vessant Nord de la Sierra, en la part de La Granja.

Sis monoplans i onze biplans

bombardejaren concentracions enemigues a la carretera de Segòvia a Revenga i als altres voltants de la mateixa carretera.

Quinze aparells de caça protegiren altres divuit de bombardeig, els quals atacaren amb gran intensitat les posicions enemigues de la carretera de Segòvia a la Granja i de Segòvia a Revenga, particularment els emplaçaments d'algunes bateries artilleres que després del nostre bombardeig no tornaren a fer foc.

Tots aquests serveis s'efectuaren sense novetat per la nostra part.

La granja i Balsain totalment ocupades

MADRID, 2. — Durant el matí d'avui ha continuat l'avanc de les tropes de la República per terres de Segòvia.

Han estat conquistades completament La Granja i Balsain i d'enguà de diumenge s'ha avançat 25 quilòmetres.

A migdia les nostres forces ja eren a 6 km. de Segòvia.

S'ensorren parets i columnes de l'hospital Clínic

Als sectors propers a Madrid, a pesar que la concentració de l'atac és al sector Nord de la Sierra, s'ha observat bastant moviment de forces. Sens dubte, els rebels traslladen els efectius dels sectors propers a Madrid a defensar les posicions rebels que són atacades amb més duresa per l'Exèrcit Popular.

No obstant, a la Ciutat Universitària s'ha observat, com a conseqüència dels nostres continuats bombardeigs, enfonsament d'algunes parets i columnes de l'Hospital Clínic i l'Asil de Santa Cristina.

Aquests enfonsaments han produït moltes víctimes.

Les diferències existents entre els rebels en aquest sector encara continuen, ja que els feixistes de l'Hospital Clínic i de l'Asil de San-

ta Cristina s'han tirotejat des de primeres hores de la tarda d'avui i s'han llançat també, un a l'altre, moltes bombes de mà.

El nostre Exèrcit no ha intervingut per a res en aquest duel entre els invasors.

Es produeixen incendis a la reraguarda facciosa del Pont dels Francesos

El tren blindat de l'Exèrcit Republicà ha realitzat freqüents incursions al sector del Pont dels Francesos i des de les nostres línies han estat canonejades amb intensitat les posicions enemigues de vanguardia i reraguarda. S'han produït en algunes concentracions de les segones línies faccioses alguns incendis, molts d'ells d'importància.

Els invasors han tingut moltes baixes durant aquests dies, tant per les incursions del tren blindat com per l'atac facciós que anit fou rebutjat amb violència.

A la carretera de Castella, Cerro de Garabitas i Carretera d'Andalusia, freqüent canoneig.

Tranquil·litat al sector Sud del Teix, Jarama i Nord de la província de Guadalajara. En aquests tres sectors, les nostres forces no reposen i hostilitzen constantment l'enemic al qual castiguen amb diversos atacs de foc i incursions.

Continua l'avanc per Granja i Segovia

Ha seguit l'avanc triomfal de l'Exèrcit Republicà a la zona de Balsain, a la Granja i a Segòvia. En el primer dels esmentats sectors continuen essent desallotjats els facciosos dels reductes on es defensaven.

Les darreres cases que restaven a poder dels invasors són desallotjades ràpidament per les rafegues de les nostres metralladores, pels disparats de les armes mecàniques dels nostres tancs i carros de combat i per les bombes dels nostres valents dinamiters.

L'ala esquerra del nostre Exèrcit Popular ha hagut de realitzar un moviment envoltant damunt les línies de trinxeres que, en plena Serra tenien els facciosos en aquest sector de Balsain.

Darrera hora de Madrid

MADRID (4'30 tarda). — Impressió de la lluita durant el matí i part de la tarda d'avui:

Persisteix l'ofensiva victoriosa de l'exèrcit Republicà als sectors de la Serra.

A la Granja, posició que des d'ahir és al nostre poder, es continua lluitant durament per tal de destruir qualsevol intent d'atac facciós.

Als fronts propers a Madrid el matí d'avui ha passat amb lleugeres activitats sense transcendència.

Al Pont dels Francesos, encaramuses aparatoses, sense conseqüències.

L'aviació roja ha ajudat eficaçment en la lluita, especialment a la Serra i La Granja.

Un balanç interessant

GIJON (4'30 tarda). — Durant el temps que portem de lluita s'han passat a les nostres línies als sectors del Nord 1.357 soldats i 1.427 paisans.

Després del canoneig d'Almeria

ALMERIA (4'30 tarda). — En l'ordre del dia de la plaça el comandant militar remercia al poble i veïns per la seva col·laboració durant el crimianl bombardeig d'Almeria per l'esquadra alemanya i per les mostres de companyerisme que desplegaren ajudant els ferits.

La «gaceta» d'avui

VALENCIA (4 tarda). — En el seu número d'avui la Gaceta publica una ordre dient que no pot conduir vehicle cap persona que no sigui nomenada oficialment.

Front del Nord

Al sector del ponton les forces republicanes han avançat cinc quilòmetres.

Gijon, 2. — Forces del batalló 38 han realitzat, al sector d'El Pontón, una operació brillantíssima, mitjançant la qual, en un moviment envoltant, foren presos a l'enemic tres cims de gran valor a l'esmentada zona. Aquests cims dominen tota la vall d'Arcenorio.

L'operació en realitzà en un audaç cop de mà per un grup de soldats lleials, els quals inutilitzaren

la fàbrica de llum elèctrica de Pío, que subministra fluid a la zona de Rianyo i pobles de la comarca minera de Guardo, que estan privats de força motriu.

Des de les posicions conquistades es baten les vies de comunicació de tota la zona de Soto de Zazambre.

Els rebels s'han vist obligats a evacuar el quarter general instal·lat a Soto de Zazambre.

Mal temps a Euskadi

BILBAO (4 tarda). — Després de les victorioses jornades passades, en les que l'exèrcit popular recollí èxits falaguers i la reconquesta de pobles, posicions i trinxeres, que la fúria avassalladora de l'enemic ens havia pres en els primers moments de l'ofensiva, s'ha estancat i paralitzat la lluita degut al mal temps que a primeres hores d'aquesta matinada s'ha desencadenat.

La lliuta, doncs, com diem, s'ha estancat. De totes maneres, sembla que malgrat tot, l'exèrcit popular continuarà l'avanc faci sol o plougui.

S'ha registrat una novetat al front d'Astúries i és que a mig matí d'avui s'ha presentat a les nostres files el soldat basc Donat Iza que el passat octubre s'havia passat amb els facciosos. Ha manifestat sentiment pel que havia fet fa vuit mesos. Ha donat valuosos detalls de l'enemic al nostre Estat Major basc i ha refermat la creença de que la desmoralització seria general en els facciosos si no fos la gran cooperació de tècnics alemanys, soldats i material importat de la nació cent per cent feixista.

ESTRANGER

PER TELEFON

El ministre de la guerra alemany ha sortit inesperadament cap a Roma

Titulesco a Londres

LONDRES (4 tarda). — Aquest matí ha arribat a l'aeròdrom de Londres l'ex-ministre romanès d'afers estrangers senyor Titulesco.

SOLIDARITAT;

ORAN (4 tarda). — Els mariners d'aquest port s'han negat a descarregar el vaixell alemany "Savano", en protesta de l'acte vandàlic comès abans d'ahir per l'esquadra alemanya a la ciutat d'Almeria.

Per fi han guanyat els obrers

NOVA YORK (4 tarda). — La vaga de Hollywood ha acabat definitivament.

Els 250.000 obrers i tècnics avui han reemprès el treball.

L'eix Roma-Berlin

BERLIN (4 tarda). — El ministre de la guerra del Reich general von Blomberg ha sortit aquest matí de l'aeròdrom de Templengord, en direcció a Roma, acompanyat de la seva filla, dos oficials i l'agregat italià a Berlin.

Es proposa estar tres dies a Roma.

ROMA (urgent). — Aquest matí ha arribat a Roma el general Von Blomberg. Ha visitat al "Duce" i les autoritats. Ha dinat a l'ambaixada alemanya.

Després d'haver copiosament dinat ha anat a ofrenar flors a la tomba del soldat desconegut; ha visitat al rei i al comte Ciano.

El viatge l'ha realitzat invitat per Mussolini.

Guarda aquesta visita relació amb la delicada situació internacional que travessem?

Quatre milions de pèrdua per l'arranjament del «Hunter»

LONDRES (urgent). — El contratorpediner anglès "Hunter" que topà amb una mina prop d'Almeria i que costà la vida a alguns tripulants ha estat posat en sec per a la seva reparació.

Segons els tècnics que han fet un càlcul aproximat del que costarà la seva reformació, serà de quatre milions de pessetes.

Lenin s'encarà amb la burgesia internacional i triomfà.

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

El Negus confià en la burgesia ginebrina i sucumbí.

APUNTS HISTÒRICS per M. GROSSI

Lliçons del nostre estimat mestre Maurín

En la historia del movimiento obrero de la Península Ibérica no hay indicaciones de dirigente obrero que puedan ser comparadas a las de nuestro querido Secretario general. Aunque él no pueda estar hoy entre nosotros siempre seguiremos fieles a su pensamiento por entender que su honradez y gran inteligencia no hay nadie quien en nuestro país las pueda superar.

Ninguna clase de fanatismo nos lleva a hacer estas ni otras afirmaciones. Como revolucionarios sabemos ser sinceros y colocar a cada uno en el lugar que le corresponde. Ni que decir tiene que no realizaríamos ningún trabajo práctico para nuestra causa, la causa de los trabajadores, si fuésemos, a jalar santones que sin méritos merecidos los colocásemos en lugares preferentes y heroicos cual si en el transcurso de las batallas hubiesen jugado un papel preponderante. Para nosotros, comunistas de hace años, no hay santones ni tenemos ídolos. Nosotros sólo reconocemos a cada uno por lo que vale, sin caer en la pedantería, siempre odiosa y repugnante para los discípulos de Maurín. En este sentido hablamos del gran maestro y luchamos bajo sus orientaciones.

Nuestro Maurín era — y lo seguirá siendo — el verdadero conductor de las masas explotadas, no solamente en el sentido teórico, sino en el terreno de la práctica. Maurín reunía todas las cualidades del verdadero hombre dirigente de la clase trabajadora. Él escribía, hablaba y salía a la calle a dar el pecho cuando se hacía necesario. En más de una ocasión lo había demostrado. Desde muy joven ha venido jugando la vida por defender los intereses de los trabajadores. Maurín no tenía temperamen-

to ni madera de mero espectador. Él sabía empuñar el fusil y salir a la calle al primer toque de clarín. Era todo un hombre. Era todo un leal y franco camarada. Era el líder de las multitudes. Era el verdadero dirigente de la revolución. De haber estado entre nosotros en estos últimos diez meses podemos tener la completa seguridad que las cosas habrían cambiado en todos los aspectos, y nuestra revolución habría sido consolidada en todas sus fases. Que esto es así lo saben perfectamente los eternos traidores del movimiento obrero que tan infamemente guillotinan nuestra emancipación.

Maurín, nuestro Maurín, el verdadero Lenin español, permanece vivo en nuestro pensamiento y he ahí que sus lecciones sean presentadas por nosotros en todo momento. Una de aquellas fructíferas y documentales lecciones es la que hoy presentamos y que es la siguiente:

En Italia, en Alemania, en Austria, la socialdemocracia se empeñó en estabilizar la revolución sobre el flanco democrático-burgués. Quiso quedarse en el 1905 ruso sin llegar al Octubre de 1917. El fracaso no ha podido ser más contundente. Los trabajadores de dichos países y el propio proletariado internacional sufren ahora las consecuencias de las faltas del socialismo reformista, obstaculizando el triunfo de la revolución socialista.

El fascismo no es solamente la

El feixisme no és solament la degeneració política de la burgesia. És també un càstic, un flagell devastador que la història llança contra la classe treballadora pels seus pecats reformistes.

degeneración política de la burguesía. Es también un castigo, un azote devastador, que la historia inflige a la clase trabajadora por sus pecados reformistas.

Quando la Internacional Comunista en 1935-1936 ha dado por liquidadas las perspectivas de revolución socialista mundial y ha puesto como mascarón de proa el "democracia o fascismo" parece que damos un paso hacia atrás de más de cien años. Lo que ahora es el fascismo entonces era la reacción feudal. Al parecer, para los teorizantes de la Internacional Comunista — muchos de ellos antiguos mencheviques — en el mundo no ha pasado nada durante los últimos treinta años.

Demuestran, en primer lugar, una incomprensión total, absoluta de lo que es el fascismo. El hecho de oponer dos términos abstractos "democracia y fascismo" evidencia su situación fuera del marxismo.

El verdadero generador de la democracia no lo es la burguesía, sino la clase trabajadora, solamente aquella clase social que es la mayoría de la población, puede ser un defensor consecuente de la democracia hasta las últimas consecuencias.

La democracia por lo que respecta a la burguesía, corresponde a un período superado. La burguesía no encarna ya la democracia, sino la dictadura de tipo fascista

o fascitzante. La democracia está hoy vinculada al movimiento obrero. Al triunfo del proletariado.

Plantear el problema de la democracia — que es adjetivo y no sustantivo — significa abordar la cuestión de la toma del poder por la clase trabajadora. Hablar de democracia al margen del socialismo

es como creer que la luna puede ser atraída a la tierra utilizando una lente gigantesca. La óptica no se transforma en mecánica sino en fantasía.

Pretender mantener la cuestión histórica en la estrechez de "democracia o fascismo" es un crimen.

(Segueix a la pàgina 2)

La solució de la no dissolució

A favor de la guerra i la revolució, creiem de gran interès aclarir els punts neuràlgics de la política que molts treballadors, del 19 de juliol ençà, no veuen ben clara.

Tots els ràdios, extrarràdios, infrarràdios i aparells de ràdio demanen en nom del poble espanyol present i absent la dissolució del P.O.U.M. I el ministre de la governació, enfeinat amb el desarmament dels incontrolats, no en fa cas.

Encara no es dissol el P.O.U.M.?

Nosaltres creiem que aquesta pregunta caldria fer-la a la Societat de les Nacions, no fos cas que el doctor Negrín per exemple, s'hagués tornat trotsquista o que el senyor «Tonet» hagués tornat al redil. El senyor Esteve està esverat. No valia la pena de sacrificar el Rodríguez, ni de tombar el govern. Tothom comença a donar-se compte que el suc està de pega. Aviat ésser del suc, voldrà dir portar dallonses a l'espardenya. Mentrestant, els del P.O.U.M. van fent. Això és el més terrible. Oh, i encara se'n fumen!

El talent d'En del Barrio, el comissari polític de no sabem què, i secretari general de la U.G.T., els

treurà un xic del mal pas. Ens ferim a les expulsions.

Tots els que són del maleit P.O.U.M. seran expulsats de la U.G.T. Que és com si diguéssim la U.G.T. expulsarà de la U.G.T., els únics de la U.G.T. que defensen la U.G.T. Oi que no ho enteneu, obrers?

Si, homes, és ben clar això. Es com si, per exemple, en Roset expulsés a n'en Sala. Els castellans en diuen «el alguacil alguacilado». Si els obrers de la U.G.T. haguessin barrat el pas a tots els brètols privant-los d'agafar càrrecs a les juntes i comitès d'empresa, actualment no seria possible que el senyor Esteve es fregués les mans de gust. La gent del suc es dona per ben satisfeta molestant els militants del P.O.U.M. dintre dels sindicats.

La gent del suc, aplica les consignes que, a través del politburó, dona En Sossó, àlies Stalin. I en veure que el govern Negrín-Irujo no dissol el P.O.U.M., els dirigents suquistes de la U.G.T. ja han trobat la solució de la no dissolució.

Que consti però, que nosaltres lamentem més que ells que encara no s'hagi dissolt el P.O.U.M.

M. Gayola

Fulletó de L'Espurna 96 - El Taló de Ferro

en massa. Pocock (1) hi va guanyar els esperons de guarda-xurma en cap, ensems que un odi implacable per part del proletariat. Varen perpetrar-se nombrosos atemptats contra la seva vida, però semblava invulnerable a la mort. Es a n'ell que els obrers de la mina deuen l'introducció del

sistema de passaport a la russa, que els va privar de la llibertat de viatjar d'un lloc a l'altre dels països.

Mentrestant els socialistes anaven aguantant. Mentres que els camperols expiraven entre flames i sang, mentres el sindicalisme quedava del tot desmembrat, nosaltres estavem ben quiets i anavem perfeccionant la nostra organització secreta. Era en va que els Grangistes ens fessin admonestacions. Nosaltres els responíem, i amb raó, que la més petita revolució nostra hauria estat equivalent al suïcidi definitiu de la Revolució. El Taló de Ferro, que de primer titubava en la manera d'enfocar la lluita contra el proletariat, havia trobat la tasca més sencilla del que havia cregut, i hauria estat encantat de que nosaltres ens sublevéssim, per a liquidar-ho tot plegat d'un sol cop. Però nosaltres vàrem evitar de prendre aquesta conclusió, malgrat els nombrosos agents provocadors que pul-lulaven en els nostres rengles. Llurs maniobres eren grolleres als començaments; tenien

molt per a aprendre, i els nostres Grups de Combat ens en van desempellegar de mica en mica. Fou una tasca aspre i sangrenta, però lluitàvem per la nostra vida i per la Revolució, i teníem de combatre l'enemic amb les seves pròpies armes. I encara hi posavem lleialtat. Cap dels agents del Taló de Ferro fou executat sense jutjament. Es pot trobar que haguem comès algun error, però si n'hi ha hagut algun haurà estat ben rar. Els nostres Grups de Combat es reclutaven entre els més valents camarades, els més combatius i els més disposats a sacrificar-se ells mateixos. Un dia, al cap de deu anys, l'Ernest calculava que, segons les dades oficials donades pels caps, el terme mig de la durada de la vida dels camarades inscrits en els Grups de Combat era de cinc anys, tant pels homes com per a les dones. Tots aquests camarades eren herois i el que hi ha de més sorprenent és que tots tenien una repugnància no fingida d'atemptar contra la vida. Aquests aimants de la llibertat es feien violència a ells mateixos,

perquè estimaven que cap sacrifici podia regatejar-se a una tan noble causa (1).

(1) Aquests grups de acció foren seguint més o menys els de combat de la Revolució russa, i malgrat els incessants esforços del Taló de Ferro, varen subsistir durant els tres segles que aquest va durar. Compost d'homes i dones inspirats d'intencions sublims, i impavids davant la mort, els Grups de Combat varen exercir una influència prodigiosa i moderaren la brutalitat salvatge dels governants. L'obra no es va tornar a una guerra invisible contra els agents de l'Oligarquia. Els mateixos oligarques es vegeren obligats a tenir compte dels decrets dels Grups, varen veure gades, oligarques que hi havien desobeït foren castigats de mort; i amb els llurs subordinats, oficials de l'exèrcit, i caps de les castes obreres, va passar exactament el mateix. Les sentències dictades per vengadors organitzats, eren de estricta justícia estricta i recta, i el més remarcable n'era llur actuació judicial exempta d'apassionament i per feccament jurídica. No es feien jutjaments improvisats. Quan un home era agafat, se li atorgava un jutjament leal i la possibilitat de defensar-se. Per necessitats, molta gent fou jutjada per procurador, com fou el cas del general Lampton, el 2138 de J. C. Dels mercenaris de l'Oligarquia, potser era ell el més sanguinari de tots i el més cruel. Va ésser informat pels Grups de Combat que havia estat jutjat, regonegut com culpable i condemnat a mort; i aquesta comunicació li fou llurada després d'haver-li fet cursar tres avisos ordenant-li que posés fi al tractament de ferocitat que emprava contra els proletaris. En rebre la condemna i a prendre tota mena de precaucions i mesures de protecció. Durant una sèrie d'anys, s'esforçaren exorçament d'executar la sentència llur. Un nombre crescut de camarades, homes i dones, fracassaren en llurs temptati-

(1) *Albert Pocock*, un altre trenca-vagues, que va adquirir, en aquell temps una notorietat del mateix ordre que la de James Farley, i que va reïx fins a la seva mort, a mantenir quiets tots els miners dels països. El seu fill Lewis Pocock va prendre la seva successió, i durant cinc generacions aquesta remarcable nissaga de guarda-xurmes va exercir un domini sobre les mines de carbó. Pocock el vell, conegut amb el nom de Pocock 1.er, ha estat descrit de la següent manera: «Un cap llare i estret, mig voltat d'una franja de cabell negre i gris, de pòmuls sortits i mentó feixuc... Una color pàl·lida, d'ulls grisos sense brillo, una veu metàl·lica i d'un posat esllanguit.» Fill de pares pobres, havia començat la seva carrera com mossos de cafè. Més endavant esdevingué detectiu privat al servei d'una corporació de tramvies i de mica en mica es va transformar en trenca-vagues professional. Pocock V, últim del nom, morí en una cambra que una bomba va fer saltar durant una petita revolució dels miners en territori indi. Aquest esdeveniment tingué lloc l'any 2073 després del neixement de J. C.